

Διακήρυξη των εκπροσώπων της ελληνικής βιομηχανίας για μια

ΝΕΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η βιομηχανική πολιτική αποτελεί εθνική ανάγκη για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, την οικονομική ανάπτυξη και την ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας, την αναγέννηση της παραγωγικής βάσης της χώρας, την πραγματοποίηση επενδύσεων, τη στήριξη και ενίσχυση της απασχόλησης.

Στην Ελλάδα, η έξοδος από την κρίση εξαρτάται και από την ικανότητα της ελληνικής οικονομίας να οργανώσει την αναγκαία επενδυτική κινητοποίηση στη βιομηχανία, με στόχο την επανάκτηση του χαμένου μεριδίου συμμετοχής της μεταποίησης στο ΑΕΠ. Το τελευταίο συνδέεται άμεσα με την ανάπτυξη καινοτομίας και νέων τεχνολογιών, τη βελτίωση της παραγωγικότητας και εξωστρέφειας της οικονομίας και την αξιοποίηση όλων των παραγωγικών συντελεστών.

Η ανάγκη σχεδιασμού ουσιαστικής και αποτελεσματικής βιομηχανικής στην Ελλάδα συνδέεται με την ανάγκη αλλαγής του αναπτυξιακού προτύπου, δημιουργίας υψηλών και σταθερών ρυθμών ανάπτυξης και νέων σταθερών θέσεων εργασίας. Η έξοδος της χώρας από την κρίση δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς την ανάπτυξη της εξωστρεφούς βιομηχανικής παραγωγής και την ευθυγράμμιση με τους στόχους της ευρωπαϊκής βιομηχανίας (20% του ευρωπαϊκού ΑΕΠ).

Η Νέα Βιομηχανική Πολιτική για τη χώρα οφείλει να εισάγει μία νέα νοοτροπία που θα διαπερνά όλη τη Διοίκηση ως προς το σχεδιασμό και την εφαρμογή πολιτικών. Προωθεί το συντονισμό και τη συμπληρωματικότητα των πολιτικών και οικοδομεί μέσω θεσμών, διαδικασιών και εφαρμοζόμενων δράσεων σχέσεις εμπιστοσύνης και συνευθύνης μεταξύ Βιομηχανίας και Πολιτείας. Το κρίσιμο ζήτημα είναι η θέσπιση πραγματικών κανόνων διακυβέρνησης της βιομηχανικής πολιτικής σε διαφορετικά επίπεδα.

Για τους φορείς της βιομηχανίας της χώρας οι βασικοί στόχοι βιομηχανικής πολιτικής, είναι:

1. **εστίαση σε δραστηριότητες με διακριτό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα**
2. **αποτελεσματική χρηματοδότηση επενδύσεων και αποκατάσταση ρευστότητας**
3. **προσαρμογή των επιχειρήσεων στις οικονομικές και τεχνολογικές αλλαγές**
4. **σταθερό και απλό ρυθμιστικό περιβάλλον για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων**
5. **πολιτικές ενίσχυσης της διεθνοποίησης και της εξωστρέφειας των επιχειρήσεων**
6. **ριζοσπαστική σύνδεση των συστημάτων έρευνας και επαγγελματικής κατάρτισης του ανθρώπινου δυναμικού με την παραγωγή.**

25 Προτάσεις της Ελληνικής Βιομηχανίας για τη Νέα Βιομηχανική Πολιτική

Α. Διακυβέρνηση Βιομηχανικής Πολιτικής με στόχο την εστίαση σε δραστηριότητες με διακριτό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα μέσα από τη συνεργασία Πολιτείας-Επιχειρήσεων

1. Θέσπιση «Διύπουργικής Επιτροπής για την Παραγωγική Ανασυγκρότηση και τη Βιομηχανική Πολιτική», με αποστολή τη συμφωνία κράτους – επιχειρήσεων σε συγκεκριμένη ατζέντα για τη αναδιάρθρωση της βιομηχανίας, το σχεδιασμό συγκεκριμένης βιομηχανικής πολιτικής, τη διεύρυνση της παραγωγικής βάσης και τη μέγιστη δυνατή συμβολή της στην περιφερειακή ανάπτυξη.
2. Εστίαση σε οικονομικές δραστηριότητες με ανταγωνιστικό πλεονέκτημα και εξαγωγικές επιδόσεις: ανάδειξη τομέων, κλάδων και γεωγραφικών περιοχών της χώρας, με σαφείς εξωστρεφείς προοπτικές προς αγορές – στόχους υψηλής εισοδηματικής στάθμης.
3. Εκπόνηση Σχεδίων Ανάπτυξης σε τομείς προτεραιότητας της ελληνικής οικονομίας από μικτές Επιτελικές ομάδες Σχεδιασμού με ρόλους, υποχρεώσεις και δικαιώματα για την Διοίκηση και τις Επιχειρήσεις. Σύνδεση των Σχεδίων με τις δράσεις του ΣΕΣ κατά τη φάση εξειδίκευσης που πρέπει να ξεκινήσει αμέσως.
4. Θεσμοθέτηση «Επιχειρηματικών Συμβουλίων» για τους βασικούς παραγωγικούς τομείς της οικονομίας με αποστολή το συντονισμό και παρακολούθηση «Σχεδίων Ανάπτυξης» με έμφαση στην καινοτομία, την εξωστρέφεια και τις δεξιότητες των εργαζομένων.

Β. Αποτελεσματικά εργαλεία χρηματοδοτικής υποστήριξης με στόχο την αποκατάσταση της ρευστότητας και τη χρηματοδότηση των βιομηχανικών επενδύσεων και της καινοτομίας

5. Αναθεώρηση του πλαισίου παροχής επενδυτικών κινήτρων (Αναπτυξιακός Νόμος) μετά από ολοκληρωμένη αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς του. Θέσπιση αποκεντρωμένων συστημάτων διοίκησης και διαχείρισης των πόρων. Ενίσχυση του Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου με κεφάλαια που θα δεσμεύονται για επενδύσεις στη βιομηχανία για την αύξηση των διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων. Το Ταμείο οφείλει να λειτουργήσει ως η Επενδυτική Τράπεζα και όχημα της νέας βιομηχανικής πολιτικής της χώρας.

6. Ανάπτυξη αποτελεσματικών πρωτοβουλιών ενσωμάτωσης της καινοτομίας στο πλήρες φάσμα της παραγωγικής οικονομίας της χώρας (εδραιωμένες επιχειρήσεις, ΜμΕ, νεοφυείς επιχειρήσεις) με έμφαση στην παραγωγή διεθνώς ανταγωνιστικών προϊόντων. Στο πλαίσιο αυτό προτείνεται να ισχύσει νέο σύστημα αποκεντρωμένης και ευέλικτης χρηματοδότησης της καινοτομίας στο πλαίσιο του νέου ΕΣΠΑ. Οι αναδυόμενες τεχνολογικές αγορές, στις οποίες αποδεδειγμένα εντοπίζεται ελληνική παρουσία με ικανές εξαγωγικές προοπτικές πρέπει να αποτελέσουν βασική επενδυτική προτεραιότητα.
7. Άμεση συγκρότηση «Δικτύου Ανάπτυξης Καινοτομίας», με τη συμμετοχή των φορέων της βιομηχανίας βάση του Πρωτοκόλλου Συνεργασίας ΣΕΒ-ΓΓΕΤ. Αποστολή του «Δικτύου» είναι η οργάνωση της συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων και ερευνητών με στόχο τη διασύνδεση της έρευνας με την παραγωγή σε νέες βάσεις. Το Δίκτυο αναλαμβάνει την οργάνωση μεγάλης κλίμακας δράσεων συνεργατικής έρευνας (κοινά σχέδια έρευνας και βιομηχανίας) με εστίαση στη διαμόρφωση των κρίσιμων σχημάτων χρηματοδότησης.
8. Σχεδιασμός νέων εργαλείων ανακυκλούμενης χρηματοδότησης με στόχο την αντικατάσταση των αμφιβόλου αποτελεσματικότητας άμεσων ενισχύσεων για τις ανεπτυγμένες περιοχές. Διατήρηση των άμεσων ενισχύσεων ειδικά για τη μεθοριακή βιομηχανία και τις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες.
9. Ενίσχυση της ρευστότητας της βιομηχανίας, με την πληρωμή των οφειλών του κράτους προς τις επιχειρήσεις και με τη θεσμοθέτηση του συμψηφισμού οφειλών κράτους – επιχειρήσεων. Άμεση αντιμετώπιση της εκκρεμότητας των ΝΡΛ'S προκειμένου να απελευθερωθούν πόροι προς την υγιή βιομηχανία.

Γ. Εξορθολογισμός του κόστους παραγωγής στη βιομηχανία με στόχο την προσαρμογή των επιχειρήσεων στις οικονομικές και τεχνολογικές αλλαγές

10. Μείωση των τιμών στα τιμολόγια της ενέργειας, με: α) Εξορθολογισμό των τιμολογίων της ΔΕΗ και της ΔΕΠΑ, β) Μείωση ειδικών φόρων και τελών, γ) Δυνατότητα υπογραφής εξατομικευμένων συμβάσεων μεταξύ ΔΕΗ και βιομηχανίας. δ) Μείωση του επιπέδου ΕΦΚ που επιβάλλεται στο Φυσικό Αέριο που προορίζεται για βιομηχανική χρήση και για ηλεκτροπαραγωγή, ε) Ενσωμάτωση στο Εθνικό Δίκαιο των κατευθυντηρίων γραμμών (ΕΕΑΓ) για κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας για την περίοδο 2014-2020
11. Αποφασιστική μείωση του μη μισθολογικού κόστους που καταβάλλει η βιομηχανία της χώρας και αποτελεί πάγιο αίτημα για τη βελτίωση τη ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων και τη ρεαλιστική επανεκκίνηση της οικονομίας.

Δ. Σταθερό και απλό ρυθμιστικό περιβάλλον για την ανάπτυξη της βιομηχανίας με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων

12. Μείωση της γραφειοκρατίας που αφορά την επιχειρηματικότητα και της πολυνομίας-αντιφατικών διατάξεων, που δημιουργούν ανασφάλεια στις επιχειρήσεις. Προτείνουμε την ενεργοποίηση «Επιτροπής Απλούστευσης Διαδικασιών» και τη θέσπιση «Νόμου-πλαίσιο για την Απλοποίηση της Νομοθεσίας».
13. Η λειτουργία ενός απλού, σταθερού και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος αποτελεί τη βάση για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και την προσέλκυση επενδύσεων. Η φορολογική μεταρρύθμιση που ξεκίνησε το 2013 πρέπει να ολοκληρωθεί και να είναι ευνοϊκή προς τις επιχειρήσεις που επενδύουν.
14. Προώθηση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων βασισμένη στην ποιότητα, με τη θέσπιση Εθνικής Πολιτικής Ποιότητας. Άμεση εφαρμογή και έλεγχος αυστηρών προδιαγραφών κατασκευής και υλικών στα δημόσια κτίρια – σχολεία, που σήμερα κατασκευάζονται με υλικά χαμηλού κόστους χωρίς προδιαγραφές εισαγόμενα από τρίτες χώρες.
15. Εξορθολογισμός των σχέσεων βιομηχανίας και αλυσίδων λιανεμπορίου ως προς τις πρακτικές τιμολόγησης, εκπτώσεων και πληρωμών.
16. Άμεση ενεργοποίηση του Ν.4262/14 (νόμος-πλαίσιο για την αδειοδότηση) ιδιαίτερα ως προς τα προβλεπόμενα για τις βιομηχανικές δραστηριότητες. Επιβάλλεται επανεξέταση των διατάξεων που αφορούν περιβαλλοντικούς όρους και προϋποθέσεις λειτουργίας ανάλογα με την τοποθεσία εγκατάστασης όπως και των αντίστοιχων που προβλέπουν εξοντωτικά πρόστιμα και κυρώσεις. Συντονισμός των ενεργειών για εναρμόνιση των αδειοδοτικών διαδικασιών των υπολοίπων Υπουργείων που εποπτεύουν δραστηριότητες που προχωρούν σε επενδύσεις (π.χ. Υπουργεία Τουρισμού, Αγροτικής Ανάπτυξης-Τροφίμων, ΥΠΕΚΑ) με τις διατάξεις του Νόμου-Πλαισίου.

Ε. Πολιτικές για την υποστήριξη της Βιομηχανίας με στόχο την ανάπτυξη σύγχρονων υποδομών εξυπηρέτησης, χωροθέτησης και εξωστρέφειας

17. Διαμόρφωση δεσμευτικού Οδικού Χάρτη για τα μεγάλα έργα - προτεραιότητες για την ανάπτυξη της βιομηχανίας (Οδικοί Άξονες, επέκταση Φυσικού Αερίου, Μεγάλα Λιμάνια, Σιδηροδρομικό Δίκτυο, διατροπικές μεταφορές, υποδομές logistics, ευρυζωνικά δίκτυα νέας γενιάς) στις περιφέρειες της χώρας. Σημαντική προτεραιότητα η ενεργοποίηση του νόμου-πλαίσιου για την εφοδιαστική αλυσίδα (ν. 4302) και η σύσταση του Εθνικού Συμβουλίου Logistics.

18. Συμπλήρωση της νομοθεσίας περί ανάπτυξης των Επιχειρηματικών Πάρκων (Ν. 3982/2011) στα σημεία όπου παρουσιάζονται προβλήματα (χρόνοι αδειοδότησης των ΕΠ, συνεργασία με άλλα Υπουργεία, θέματα διαχείρισης των ΕΠ, θέματα ανάπτυξης και εξυγίανσης των Άτυπων Βιομηχανικών Συγκεντρώσεων, θέματα των ΕΠ Μεγάλων Μεμονωμένων Μονάδων, κ.λπ. Εκπόνηση και υλοποίηση σχετικών προγραμμάτων επιχορήγησης για την ανάπτυξη νέων Επιχειρηματικών Πάρκων στο πλαίσιο του νέου ΕΣΠΑ.
19. Διαμόρφωση εθνικής στρατηγικής εξωστρέφειας που θα τεκμηριώνει το τρίπτυχο (α) κρίσιμες αγορές (β) προϊόντα με ανταγωνιστικό πλεονέκτημα ανά αγορά (γ) μηχανισμοί διείσδυσης ανά αγορά και προϊόν, με συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο σχεδιασμό, υλοποίηση και διακυβέρνηση.
20. Αναμόρφωση των μηχανισμών στήριξης και προώθησης της διεθνοποίησης των ελληνικών επιχειρήσεων με εστίαση στη δημιουργία Business Hubs στις κρίσιμες αγορές στόχους που θα παρέχουν ολοκληρωμένες υπηρεσίες στρατηγικής πληροφόρησης, δικτύωσης και επιτόπιας υποστήριξης.
21. Αναμόρφωση των διαδικασιών διασυνοριακού εμπορίου προς την κατεύθυνση των φθηνότερων, ταχύτερων και απλούστερων τελωνειακών και προ-τελωνειακών υπηρεσιών. Δημιουργία «Κέντρων Εξυπηρέτησης Εξαγωγέων» στα μεγάλα τελωνεία της χώρας για την κατά προτεραιότητα εξυπηρέτηση επιχειρήσεων με σημαντικές εξαγωγικές ροές.
22. Δημιουργία ενιαίου tax portfolio σε κάθε εξαγωγική επιχείρηση για τον άμεσο συμψηφισμό κάθε είδους πιστωτικών / χρεωστικών φόρων, τελών, δασμών, κτλ (συμπεριλαμβανομένου και του ΦΠΑ).

ΣΤ. Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού στη Βιομηχανία μέσω της διασύνδεσης της επαγγελματικής κατάρτισης με την παραγωγή

23. Ριζική μεταρρύθμιση των συστημάτων επαγγελματικής κατάρτισης με μετατόπιση του βάρους από την προσφορά προγραμμάτων χωρίς μακροπρόθεσμους στόχους, στη στήριξη πρωτοβουλιών των επιχειρήσεων που παρέχουν αξιόπιστες επαγγελματικές προοπτικές και δυνατότητες απασχόλησης, ιδίως των νέων
24. Υποστήριξη των επιχειρήσεων και των εργαζομένων για την αναγκαία προσαρμογή στις απαιτήσεις διεθνοποίησης και ανάπτυξης καινοτόμων προϊόντων και διεργασιών με σύγχρονα συστήματα οργάνωσης και σχέδια ανάπτυξης δεξιοτήτων εργαζομένων.
25. Αμφίδρομη συνεργασία εκπαιδευτικής και επιχειρηματικής κοινότητας, με επένδυση στα κρίσιμα επαγγέλματα, ως κινητήρες των αλλαγών, για ένα νέο επιχειρηματικό υπόδειγμα καινοτομίας, ανάπτυξης και νέων θέσεων εργασίας, υψηλής προστιθέμενης αξίας.